

eul_wid: hwq-aa

Φιλοστέφανος ὁ Κυρηναῖος · Philostephanus of Cyrene

On the Cities in Asia

Ἀποσπάσματα

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Ἱστορία History

Format: Πεζός Prose

^{t1-8} ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΣΙΑΙ ΠΟΛΕΩΝ. Ε LIBRO PRIMO.

¹ (t) Athenaeus VII: Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει· «Λάκιον τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινὲς μὲν Λίνδιον εἶναι λέγουσιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα κατὰ τινα λόγον Μαντοῦς, τῆς Μόψου μητρὸς, ὅτε αἱ πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν συνέβαλον καὶ συνεθραύσθησαν κατὰ Χελιδονίας, τῶν μετὰ τοῦ Λακίου διὰ τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσβαλόντων· ἀγοράσαι δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται, οὗ ἡ πόλις νῦν ἐστὶ, καθὰ ἡ Μαντῶ προεῖπε, παρὰ Κυλάβρα τινὸς, δόντα τάριχον· τοῦτον γὰρ ἐλέσθαι λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ᾧ ἦγον. Ὅθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς Φασηλίτας τῷ Κυλάβρᾳ θύειν τάριχον, τιμῶντας ὡς ἥρωα.» Schol. [10]

² Apoll. Rh. I, 985: Δίνδυμον δὲ, ὄρος Κυζίκου, ἱερὸν τῆς Ῥέας· διὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν, ὥς φησι Φιλοστέφανος, οὕτω προσαγορευθέν. Idem II, 946: Πόλις τοῦ Πόντου ἡ Σινώπη, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Σινώπης· ἦν ἀρπάσας ὁ Ἀπόλλων, κατὰ Φιλοστέφανον, ἀπὸ Βοιωτίας ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον, καὶ μιγείς αὐτῇ, ἔσχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι. [5]

⁴ Idem I, 1024, Μακρίεω ν: Ἦσαν δὲ ἀστυγείτονες τῶν Δολιόνων οἱ Μάκρωνες. Οἱ δὲ ἔθνος Βεχείρων φασὶ τοὺς Μάκριας, οἵτινες αἰὲ πολεμοῦσι τοῖς Κυζικηνοῖς· ἦσαν δὲ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἡσκηκότες, ὥς ἱστοροῦσι Φιλοστέφανός τε καὶ Ἡρόδωρος, οἱ τὰ περὶ τῶν βίων αὐτῶν γεγραφότες. Stephan. [5]

⁵ Byz.: Ἀβιοί, ἔθνος Σκυθικὸν ... Δίδυμος δὲ Θράκιον ἔθνος φησὶν· Αἰσχύλος τε Γαβίους διὰ τοῦ γ ἐν Λυομένῳ Προμηθεΐ. Ὁμοίως καὶ Φιλοστέφανός φησι καὶ ἄλλοι. Stephan.

⁶ Byz.: Ἀτρήνη, πόλις. Φιλοστέφανός φησιν ἀπὸ Δεύσου καὶ Ἀτρώνος καὶ Ἀτρήνης τῶν Ἀργητος τοῦ Κύκλωπος καὶ Φρυγίας νύμφης προσηγορεῖσθαι. Τὸ ἐθνικὸν Ἀτρηνεὺς καὶ Ἀτρηνίτης καὶ Ἀτρηναῖος. Schol.

⁷ Apoll. Rh. II, 704: Βίστονες γὰρ ἔθνος Θρακῶν. Ὦνομάσθη δὲ ἀπὸ Βίστονος, τοῦ Κίκονος, ὥς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ. Βιστονίς, λίμνη Θρακική. Stephan.

8

Byz.: Ἀνθάνα, πόλις Λακωνική, μία τῶν ἐκατόν· κέκληται δὲ, ὡς Φιλοστέφανος, παρὰ Ἀνθην τὸν Ποσειδῶνος, ὃν Κλεομένης ὁ Λεωνίδου ἀδελφὸς ἀνελὼν καὶ ἐκδείρας ἔγραψεν ἐν τῷ δέρματι τοὺς χρησμοὺς ὧδε τηρεῖσθαι. Χάραξ Ἀνθήνην αὐτὴν φησιν. ΠΕΡΙ ΚΥΛΛΗΝΗΣ. ^[5]

9 (t) Schol. Pind. Ol. VI, 144: Φιλοστέφανος δὲ ἐν τῷ Περὶ Κυλλήνης φησὶ Κυλλήνην καὶ Ἑλίκην θρέψαι (sc. Mercurium). ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ. ^[1]

9a Harpocrat.: Βούχετα ... πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, .. ἦν Φιλοστέφανος ἐν τοῖς Ἠπειρωτικοῖς ὠνομάσθαι φησὶ διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοδὸς ὀχουμένην ἐκεῖσε ἐλθεῖν κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν. ΠΕΡΙ ΝΗΣΩΝ.

t10-14 ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ. Tzetz.

10 ad Lyc. 447: Ἡ Κύπρος πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἐνοικησάντων ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες. Constantin.

11 Porphyr. Themat. I, de Cypro insula: Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κύπρου τῆς θυγατρὸς Κινύρου, ἣ τῆς Βίβλου καὶ Ἀφροδίτης, ὡς Φιλοστέφανος ἐν τῷ Περὶ νήσων καὶ Ἰστρος ἐν Ἀποικίαις Αἰγυπτίων ἱστορήσαν. Tzetzes ad Lycophr. ^[5]

12 586: Ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐξ Λακεδαιμονίας παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὡς φησι Φιλοστέφανος. Clemens Al.

13 Protr.: Ὁ Κύπριος ὁ Πυγμαλίων ἐκεῖνος ἐλεφαντίνου ἠράσθη ἀγάλματος ... Τὸ ἄγαλμα Ἀφροδίτης ἦν καὶ γυμνὴ ἦν ... Νικᾶται ὁ Κύπριος Πυγμαλίων τῷ σχήματι καὶ συνέρχεται τῷ ἀγάλματι, καὶ τοῦτο Φιλοστέφανος ἱστορεῖ ... ἐν τῷ Περὶ Κύπρω. Probus ad Virgil. ^[5]

14 Georg. X, 18: Adonis ... regnavit in Cypro, ut Philostephanus libro quo quaestionis poeticae causas reddidit, sine ullius feminae accubitu procreatus. Hunc venandi studiosum fuisse et ab apro interiisse, atque ita plurimis cognitum. ΠΕΡΙ ΣΙΚΕΛΙΑΣ. ^[5]

15 Schol. Odys. μ, 301: Νυμφόδωρος ὁ τὴν Σικελίαν περιηγησάμενος καὶ Πολύαινος καὶ Πανύασις φύλακα τῶν Ἥλιου βοῶν Φυλάκιόν φησι γενέσθαι, ὃν Φιλοστέφανος Αἰολιδοῦν εἶναι φησι, καὶ ἔχειν ἐν Μύλαις ἡρῶον. Servius ad Virgil. ^[5]

16 Aen. I, 196: [Trinacria.] Graecum est propter τρία ἄκρα, i. e. promontoria, Lilybaeum, Pachynum, Pelorum. Latine autem Triquetra dicitur. Sane Philostephanus Περὶ τῶν νήσων sine r litera Trinaciam appellat, ὅτι Τρίνακος αὐτῆς πρῶτος ἐβασίλευσεν. Tzetz. ^[5]

17 Histor. VII, 670: Καὶ Φιλοστέφανός φησιν ἕτερα μὲν μυρία, Κᾶν· Σικελῇ γῇ ῥίπτουσιν λίμνην τοὺς λουομένους· «Γαίη δ' ἐν Σικελῶν Τρινακρίδι χεῦμα δέδεικται αἰνότατον, λίμνη, καίπερ ἐοῦς' ὀλίγη, ἐχθρὸν αἰεὶ νήκτησιν· ὁ πρὶν ποσὶ παῦρα τινάζαι ῥηιδίως ξηρὴν ἤλασεν ἐς ψάμαθον.» [ΠΕΡΙ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ. ^[5]

] Schol.

18 Apoll. Rh. III, 1243: Καὶ ἡ Καλαύρεια δὲ, νῆσος οὖσα πρὸς τῇ Τροιζῆνι, ἱερά ἐστὶ Ποσειδῶνος, ὡς φησι Φιλοστέφανος. Ἦν δὲ πρότερον μὲν Ἀπόλλωνος, ἣ δὲ Πυθῶ Ποσειδῶνος· καὶ ἀντήμειψαν, ἥγουν κατήλλαξαν. [ΠΕΡΙ ΣΤΡΥΜΗΣ. ^[5]

] Harpocratio V.

19 Στρύμη: Ἡρακλείδης ἢ Φιλοστέφανος ἐν τῷ Περὶ νήσων φησὶν· «Ἀποικίαι δέ εἰσι Θασίων τῆς Θράκης Γάληψος καὶ Στρύμη ἢ νῆσος.» Ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων. ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ.

20

Athenaeus VIII: Φιλοστέφανος δὲ ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος, Καλλιμάχου δὲ γνώριμος, ἐν τῷ Περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν, ἐν Ἀροανίῳ φησὶ τῷ ποταμῷ, διὰ Φενεοῦ ῥέοντι, ἰχθὺς εἶναι φθεγγομένους ὁμοίως κίχλαις· καλεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικιλίας. Herodian. ^[5]

- 21 Π. μον. λ.: Σῆθος, ποταμὸς Σκυθίας, ὡς Φιλοστέφανος. Schol.
- 22 Dionys. Per. 289 de Eridano: Φησὶ δὲ Φιλοστέφανος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τοῦτον τὸν χρόνον Ῥοδανὸν ὠνομάσθαι. Tzetzes Lyc.
- 23 1276: Τιτῶν ποταμὸς Ἰταλίας ἐγγὺς Κιρκαίου, ὃ Κίρκαιον ἀπὸ τῆς Κίρκης καλεῖται. Ὁ δὲ Τιτῶν οὗτος ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ γῆς καταπίνεται, ὡς φησι καὶ Φιλοστέφανος. Etym.
- 24 Μ.: Ἀρετὰν ποταμὸς Κροτωνιάδος χώρας, παρὰ τὴν Ἀρέταν τὴν γυναῖκα Ἀλκίμου, ἧς περιρρεῖ τὸ μνημα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστέφανος. Schol.
- 25 Theocrit. V, 14: Ἄκτιον ... ὥς φησι Φιλοστέφανος, ἐστὶ Πανὸς ἱερὸν πλησίον Κράθιδος ποταμοῦ. Choerob.
- 26 ap. Bekker. Anecd.: Ἑλέας, Ἑλέαντος, παρὰ Φιλοστεφάνῳ· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ΠΕΡΙ ΚΡΗΝΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ.
- 27 Harpocratio s. v. Λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν. Ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν· ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγύτατα γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν ... Ὅτι δὲ τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἑννεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρρόης, Πολυστέφανος (Ι. Φιλοστέφανος) ἐν τῷ Περὶ κρηνῶν φησί. ΠΕΡΙ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ. ^[5]
- 28 Servius, ad Virgil. Georg. I, 19: [Unci puer monstrator aratri.] Alii Triptoleum, alii Osirim volunt ... Osiris significatur, ut Φιλοστέφανος Περὶ εὐρημάτων, vel Epimenides, qui postea Buzyzes dictus est sec. Aristotelem. Plinius H. ^[5]
- 29 N. VII, 57: Longa nave Iasonem primum navigasse Philostephanus auctor est, Hegesias Paralum, Ctesias Semiramim, Archemachus Aegaeonem, etc ... ad duodecim ordines Philostephanus Ptolemaeum Soterem, ad XXX Ptolemaeum Philadelphum, ad quadraginta Ptolemaeum Philopatorem, qui Tryphon cognominatus est. Plutarchus Lycurg. ^[5]
- 30 c. 23: Φιλοστέφανος δὲ καὶ τὴν κατ' οὐλαμοὺς τῶν ἱπέων διανομὴν Λυκούργῳ προστίθισιν. Hesychius v.
- 31 Θριπόβρωτος: Οἱ Λάκωνες σφραγίσιν ἐχρῶντο, ξύλοις ὑπὸ σπητῶν βεβρωμένοις, κατασημαινομένοις ὁπότε βούλονται. Φιλοστέφανος δὲ φησι πρῶτον Ἡρακλέα χρησασθαι. ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ.
- 32 Schol. Apoll. Rhod. II, 124: Τίμιον γὰρ τὸ ζῶον (sc. ὁ λύκος) παρ' Ἀθηναίοις· ὁ γὰρ ἀποκτείνας λύκον ἀγείρει αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ταφὴν· καὶ ἴσως ἐπεὶ ἡ Λητώ ἔγκυος οὔσα διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰς Δῆλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. Διόπερ κατὰ τινὰ ὠρισμένον χρόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκει πᾶσα λύκαινα ἐν δώδεκα ἡμέραις, ὡς Φιλοστέφανος φησὶν ἐν τοῖς Ὑπομνήμασιν. Schol. ^[5]
- 33 Pind. Olymp. III, 28: Ἐκλήθησαν Ὑπερβόρειοι ἀπὸ Ὑπερβοραίου τινὸς Ἀθηναίου, ὡς Φανόδημος. Φιλοστέφανος δὲ τὸν Ὑπερβόρεον Θεσσαλὸν φησὶν εἶναι. Herodian.
- 34 : Γρύλλος· καθάρας τοὺς Διοσκούρους, ὡς Φιλοστέφανος. Schol.
- 35 Il. β, 14: Αἰακὸς ὁ Διὸς καὶ Αἰγίνης, γήμας Ἑνδηΐδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔσχε δύο παῖδας, Πηλέα καὶ Τελαμῶνα· μιγείς δὲ καὶ Ψαμάθῃ τῇ Νηρηΐδι γεννᾷ Φῶκον. Τοῦτον Πηλεὺς ἀποκτείνας ἔφυγεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Θεσσαλίας πρὸς Χείρωνα. Τελαμῶν δὲ ἐν τῷ λόχῳ τοῦ

Καλυδωνίου συὸς ἀνελὼν ἀκουσίως καὶ αὐτὸς ἓνα τῶν κυνηγούντων ἔφυγεν εἰς Σαλαμίνα, καὶ γήμας Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου ἐγέννησεν Αἴαντα. Μενόϊτιος δὲ ἀποικήσας εἰς Ὀποῦντα Πάτροκλον ἐτέκνωσεν· ὁ δὲ ἀποκτεῖνας καὶ αὐτὸς Ἀμφιδάμαντος παῖδα Κλησώνυμον καὶ ἐπὶ τοῦτο φυγὼν εἰς Φθίαν πρὸς Πηλέα κατὰ συγγένειαν, ἐπέμφθη παρ' αὐτοῦ πρὸς Χείρωνα, ὃς αὐτὸν μετ' Ἀχιλλέως ἔθρεψεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ. Schol. ^[10]

³⁶ Il. β, 145: Μετὰ τὴν τῆς Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον μίξιν Δαίδαλος εὐλαβούμενος τὴν Μίνως ὀργὴν, πτερωτὸς σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱεῖ ἐφέρετο· καταπεσόντος δὲ τοῦ παιδὸς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος Ἰκάριον μετωνομάσθη. Ὁ μέντοι Δαίδαλος διαπτὰς εἰς Κάμινον τῆς Σικελίας καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκδεχόμενος ἔμεινε παρὰ ταῖς Κωκάλου θυγατρᾶσιν, ὅφ' ὧν ὁ Μίνως, ἥκων ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ Δαιδάλου, ἀποθνήσκει καταχυθέντος αὐτοῦ ξεστοῦ ὕδατος. Ἱστορεῖ Φιλοστεφάνος καὶ Καλλίμαχος ἐν Αἰτίοις. Schol. ^[10]

³⁷ Il. η, 86: Ἀθάμας, Αἰόλου παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας τὴν Κάδμου παῖδα Ἰνώ, παῖδας ἔσχε δύο, Κλέαρχον καὶ Μελικέρτην. Κατὰ Ἡρας δὲ πρόσταγμα ἀποπεμψάμενος τὴν Ἰνὴν καὶ ἐπιγήμες Νεφέλην, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἑλλήν τε καὶ Φρίξον. Μιγνύμενον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ἰνοῖ κατοπεύσασα ἡ Νεφέλη ὥχετο. Πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνὴ ἐπεβούλευσε τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν. Εὐροῦσα δὲ τινα μηχανὴν ἔφρυγε τὰ σπέρματα. Καὶ δὴ πολλῆς οὔσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἔπεμπεν ὁ Ἀθάμας εἰς Πυθῶ θεοπρόπους. Ἡ δὲ Ἰνὴ συνέπεισε τούτους τεχνήσασά τινα χρησμόν κατὰ τοῦ Φρίξου, ὡς θῦμα τῆς αὐτοῦ γονῆς προσενεγκὼν ἀπαλλαγῆσεται τοῦ δεινοῦ. Πυθόμενος οὖν παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρίξον. Πρόφασιν δὲ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἄγειν ὅτι κάλλιστον πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱεουργίαν ὑπάρχει. Μυθολογεῖται δὲ παραγιγνομένῳ τῷ Φρίξῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς, κατὰ τινος δαίμονος ἐπιφάνειαν, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν, καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀναγγεῖλαι, κελεῦσαί τε αὐτῷ, μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἐπικαθίσαι τῷ νώτῳ, ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. Οὗ καὶ γενομένου, λέγεται τὸν κριὸν μετὰ πολλῆς βίας διὰ μέσου τοῦ ἀέρος ποιήσασθαι τὴν πορείαν. Τὴν δὲ Ἑλλήν μὴ δυναμένην ἀντέχειν, καταπεσεῖν εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος, προσαγορευθῆναι δὲ τοῦτο, διὰ τὴν προειρημένην, Ἑλλήσποντον. Τὸν δὲ κριὸν κομίσαντα εἰς Κόλχους ἐκ τοῦ Πόντου τὸν Φρίξον τελευτήσας. Ἐπὶ τοῦτο λέγεται τὸ δέρας καὶ τοὺς Ἀργοναύτας ἀποσταλῆναι μετὰ τοῦ Ἰάσονος. Τὸν δὲ Ἀθάμαντά φασι μαθόντα ἕκαστα τῶν συντεθέντων ὑπὸ τῆς Ἰνοῦς, μὴ φείσασθαι μηδὲ τῶν ἐξ αὐτοῦ γενομένων αὐτῇ παίδων, καὶ αὐτοχειρίᾳ μὲν ἀποκτεῖναι Κλέαρχον, ἐπιδιώξαι δὲ μετὰ ξίφους καὶ τὴν Ἰνὴν. Τὴν δὲ καταλαμβανομένην, σωτηρίαν ἐπισπάσασθαι ἑαυτῇ τε καὶ τῷ υἱεῖ, ῥίψασαν ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τυχεῖν ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐναλίων τιμῶν· ὕστερον δὲ καὶ προσαγορευθῆναι αὐτὴν, διὰ τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀφρὸν Λευκοθέαν, τὸν δὲ Μελικέρτην Παλαίμονα· εἶναι δὲ αὐτὸν σωτῆρα τῶν τὸ πέλαγος πλεόντων ἀνθρώπων. Ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Φιλοστεφάνῳ. Schol. ^[40]

³⁸ Odyss. ο, 16, de Icarii uxore Dorodoche vel Asterodia, et de Penelope, quam Laertes Ulyssi uxorem conciliavit. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ καὶ Φερεκύδῃ.